

Lāszlō Hortobāgyi (Hortator):

el-Horto Ang

(2000-2023, reMastered Version)

Ang = means path, the path of music, according to eL-Horto.

The only possible evolution of earthly music on a planet with disintegrating culture. This is such a law, like *Planck's Constant (quantum of action)*.

Here, it is not the realization of a possible musical high culture that happens, but the amoeba-like worming towards the future by a social homeostasis-culture, moving in a path that is uncontrollable and forced to take. And at this time, the constraint of appearance of neo-primitive compositional forms arises, composed during this process and burdened with evolutionary defects.

While the white inhabitants of the planet visit the colored peoples' world of the planet, just to catch in the twilight of their declining world the trick of past therapies for their own recent misery, the *techno-acari* of their industrial revolution will destroy the essential traditional conditions of the desired sources of knowledge and lifeforms. It grasps only maximum 50-70 years in the more thousands years old arch of music history, and the mixing of past and future compositional forms can be realized only during this short period.

However, its quality and miserable homogeneity are controlled by rules outside of music history and culture.

Thus, there come into being the glittering metaphysical hodgepodes of money-maker projects saturated with saliva and sweet mucus called "*world music*", where it is not the art forms of authentic, time-honored traditions that are becoming dominant, but conversely, the "*white man's*" idiotic loops of music, diminished to four-fours.

Here, the traditional intervals, periodical rhythmic systems and timbres of unique instruments are purely meringue sound-samples on the übergeil cake of entertainment industry, where the well-n-ass of little *Himmler Gurus* are fattening on exploitable fat of traditions.

But not in the world of *eL-Horto Ang*:

rāga-structures and *dub*, South-East India and electronics, polyrhythm and pentatonic polyphony from the *Indian Archipelago*, a thousand years old *Asian* instruments and techniques of granular sound synthesis, orthodox *Pravoslav* choirs and asymmetric bass periods, the meeting of *Arabian* music and *Indian* structure in *technomēmesis* arrangement, *Baroque* music and *dhrūpad*-fugue, *Tibetan* and *Dravidian dub*-requiem, this is a possible musical path, however it can be realized only within the frames of this project: this is what you may hear in the world of *eL-Horto Ang*, exclusively and for the last time.

(Lāszlō Hortobāgyi-Hortator 2000)

Ang = path, ösvény, azaz a zene ösvénye *eL-Hortobágyi* szerint: A földi zene egyedül lehetséges alakulása egy széteső kultúrájú bolygón, ez olyan törvény mint a *Planck* állandó (*hatáskvantum*).

Itt nem a lehetséges zenei magaskultúra megvalósulása történik, hanem az irányíthatatlan és kényszerpályán mozgó társadalmi homeosztázis-kultúra amőbaszerű araszolása a jövő felé, ahol az ennek során összeálló újprimitív zenei műformák megjelenésének evolúciós hibákkal terhelt kényszere áll elő.

Miközben a bolygó fehérszínű lakossága ellátogat a bolygó színes bőrű világaiba, hogy azok hanyatló világának alkonyati fényében eltanulja saját újkori nyomorúságának múltbéli gyógy módjait, aközben ipari forradalmának technotkái elpusztítják a vágyott tudásforrás és életformák tradicionális életfeltételeit.

Ez mindösszesen maximum 50-70 évet jelent a zene történetének több ezer éves ívében, s ahol a múlt és a jövő műformái keveredése egyedül ebben a rövid szakaszban válhat lehetségessé. Ennek minőségét és nyomorúságos homogenitását azonban a zenetörténet és a kultúrán kívül álló törvények szabályozzák.

Így lehetséges a „világzenének” nevezett nyállal és édes takonnyal telített pénzcsináló projektek glitteres, metafizikai hókuszpókuszai, ahol nem az eredeti, évszázados tradicionális hagyományok műformái válnak uralkodóvá, hanem fordítva, a fehér ember 4/4-re vékonyodott idiotikus zenei loopjai.

Itt a tradicionális hangközök, a periodikus ritmikai rendszerek, az egyedi hangszerek hangszínei, csak habcsók-hangminták a szórakoztatóipar *übergeil* tortáján, ahol kis *Himmler Guru*-k egészsegge hízik a hagyományok kizsákmányolható zsírján.

De nem az *eL-Horto Ang* világában: *rāga*-struktúra és *dub*, *Hátsó-India* és elektronika, poliritmia és pentaton polifónia az indiai szigetvilágból, ezeréves ázsiai hangszerek és a granulált hangszintézis technika, ortodox pravoszláv kórus és aszimmetrikus basszus körök, klasszikus arab zene és a indiai struktúra találkozása a *technomēmesis* hangszerelésében, a barokk zene és a *dhrupad*-fűga, a tibeti és *dravida dub*-requiem, ez mind egy lehetséges, de csak ebben a projektben megvalósuló zenei ösvény: az *el-Horto Ang* világában ez hallható, egyedül és utoljára.

(*Hortobágyi László -Hortator 2000*)